

Bruksela, 29 września 2016 r.
(OR. en)

12760/16

PUBLIC 64
INF 168

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – KWIECIEŃ 2016 r.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów przyjętych przez Radę w kwietniu 2016 r.^{1 2}

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz w stosownych przypadkach objaśnienia głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

Niniejszy dokument zawiera także informacje na temat przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów ustanowionych na mocy umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itp.

² W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej mogą wystąpić różnice między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt został przyjęty, a faktyczną datą samego aktu, ponieważ akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej są uznawane za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obu instytucji.

Dokument ten jest dostępny również na internetowej stronie Rady:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Można je znaleźć na stronie internetowej Rady: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W KWIETNIU 2016 r.

Procedury pisemne zakończone w dniu 8 kwietnia 2016 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIKI GŁOSOWANIA
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89-131	Dok. 5418/16.	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem jednego państwa, które wstrzymało się od głosu: AT.

Oświadczenie Republiki Czeskiej

Republika Czeska z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie stanowiska Rady i zakończenie negocjacji. Republika Czeska wspierała negocjacje w aktywny i konstruktywny sposób; stwierdza także z satysfakcją, że rozwiązano wiele kwestii, takich jak stosunek do obowiązujących umów międzynarodowych lub uznanie faktu, że zwalczanie przestępczości oraz ochrona bezpieczeństwa publicznego są ze sobą ściśle i często nierozdzielnie związane w ramach działań organów ścigania.

Niemniej jednak kilka kwestii nadal budzi poważne zaniepokojenie Republiki Czeskiej.

Po pierwsze, Republika Czeska uważa, że zawarte w proponowanej dyrektywie uregulowanie krajowego przetwarzania danych osobowych, z wyłączeniem elementu transgranicznego, przez właściwe organy w zakresie egzekwowania prawa i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych nie jest w pełni zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej ani z Protokołem (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Dokładniej rzecz ujmując, jesteśmy zdania, że państwa członkowskie mają większe możliwości regulowania krajowego przetwarzania danych osobowych w zakresie egzekwowania prawa i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych z uwzględnieniem krajowych uwarunkowań i sprawdzonych krajowych zasad dotyczących egzekwowania prawa i postępowań karnych, które stanowią podstawę przetwarzania danych osobowych.

Po drugie, Republika Czeska stwierdza z żalem, że Komisja nie uwzględniła uchylania stosownych przepisów dotyczących ochrony danych w wielu konkretnych instrumentach w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych lub współpracy policyjnej. Te złożone powiązania między nową dyrektywą a niektórymi nowymi instrumentami skomplikują ich stosowanie w praktyce. Ochrona danych osobowych w tych obszarach będzie zatem nadal rozdrobniona ze względu na istnienie odrębnych europejskich, a nie krajowych przepisów.

Po trzecie, Republika Czeska wyraża ubolewanie w związku z tym, że niektóre wymogi nakładają nieproporcjonalne obciążenia na właściwe organy. Całość działań w zakresie egzekwowania prawa jest prawnie uregulowana i regularnie lub przynajmniej potencjalnie nadzorowana przez organy wymiaru sprawiedliwości. W tych okolicznościach istnienie wartości dodanej nowego obowiązku dotyczącego wyznaczenia inspektorów ochrony danych jest niepewne.

Republika Czeska uważa wreszcie, że okres wdrożenia jest zbyt krótki, ze względu to, że szereg przepisów prawnych należy w istotnym stopniu zmienić. Ponadto ewentualne niezgodności z innymi europejskimi instrumentami w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych lub współpracy policyjnej, których Komisja nie uwzględniła, będą musiały zostać wzięte pod uwagę przez krajowego ustawodawcę.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ((UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1-88	Dok. 5419/16.	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem jednego państwa, które głosowało przeciw: AT.
Oświadczenie Komisji Komisja wyraża ubolewanie, że jej pierwotny wniosek uległ zmianie polegającej na usunięciu motywów 136, 137 i 138, które odnoszą się do dorobku Schengen. Uważa, że szczególnie jeśli chodzi o wizy, kontrolę graniczną i powroty, ogólne rozporządzenie o ochronie danych stanowi rozwinięcie dorobku Schengen z perspektywy czterech stowarzyszonych państw, które uczestniczą we wprowadzaniu w życie, stosowaniu i rozwijaniu tego dorobku.			

Oświadczenie Republiki Czeskiej

Republika Czeska z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie stanowiska Rady i zakończenie negocjacji. Republika Czeska wspierała negocjacje w aktywny i konstruktywny sposób; stwierdza także z satysfakcją, że rozwiązano wiele kwestii, takich jak stosunek do obowiązujących umów międzynarodowych lub zacieśnienie współpracy organów nadzorczych.

Niemniej jednak kilka kwestii nadal budzi poważne zaniepokojenie Republiki Czeskiej.

Po pierwsze, Republika Czeska nie jest przekonana, że stosowanie rozporządzenia w odniesieniu do administratorów za granicą będzie wystarczająco skuteczne. Może to prowadzić do fałszywego poczucia bezpieczeństwa obywateli europejskich.

Po drugie, Republika Czeska wyraża ubolewanie w związku z tym, że o wiele za ściśle trzymano się przepisów obowiązującej dyrektywy. Przykładowo, kazuistyczna kategoria „wrażliwych danych osobowych” nie mogła być zastąpiona bardziej systemowym korzystaniem z podejścia opartego na analizie ryzyka, chociaż faktyczna wrażliwość danych osobowych i wynikająca z niej potrzeba ochrony mogą być różne w zależności od przetwarzania.

Po trzecie, zaniepokojenie Republiki Czeskiej budzą górne granice kar administracyjnych w połączeniu z niejasno zdefiniowanymi naruszeniami prawa. Ponadto, jeżeli chodzi o administracyjne kary pieniężne, ustala się zarówno ich stałą wysokość, jak i wysokość proporcjonalną do siły gospodarczej, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa, tak więc kary takie mają nawet poważniejsze skutki dla małych i średnich przedsiębiorstw, które często są siłą napędową innowacji.

Po czwarte, Republika Czeska wyraża ubolewanie w związku z tym, że nie stosowano w szerszym zakresie podejścia opartego na analizie ryzyka oraz że niektóre wymogi nakładają nieproporcjonalne obciążenia administracyjne oraz inne obciążenia na administratorów i podmioty przetwarzające.

Republika Czeska uważa wreszcie, że okres dostosowania jest zbyt krótki, ze względu to, że wiele przepisów prawnych należy ocenić i w razie potrzeby zmienić.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Wielka Brytania popiera uzgodnienie nowego systemu ochrony danych w celu zapewnienia zharmonizowanych ram w całej UE. Zjednoczone Królestwo skorzysta z dostępnej państwom członkowskim swobody w podejmowaniu decyzji w zakresie odpowiedniego wdrażania rozporządzenia na szczeblu krajowym.

Zjednoczone Królestwo uważa, że projekt ogólnego rozporządzenia o ochronie danych zawiera zobowiązania w ramach art. 48 dotyczącego wzajemnego uznawania wyroków, co wchodzi w zakres części III tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zatem w odniesieniu do przepisów określających zasady dotyczące uznawania i wykonywania wyroków w art. 48, bez uszczerbku dla innych postanowień Traktatów, zgodnie z artykułami 1 i 2 Protokołu nr 21 Zjednoczone Królestwo nie skorzystało z przysługującego mu prawa do przystąpienia i nie będzie związane tymi przepisami.

Oświadczenie Republiki Słowenii

Republika Słowenii popiera uzgodnienie nowego unijnego systemu ochrony danych.

Republika Słowenii uważa, że ochrona danych powinna być przede wszystkim traktowana jako jedno z praw człowieka.

W związku z tym Republika Słowenii pragnie powtórzyć swoje stanowisko, zgodnie z którym państwa członkowskie nadal zachowują swoje uprawnienia do dalszego rozwijania ochrony danych osobowych w celu ustalania wyższych standardów zgodnie z Kartą, europejską konwencją praw człowieka i konstytucjami krajowymi.

Ponadto powinniśmy dokonać ponownej oceny, czy deklarowane prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora wchodzą w zakres praw człowieka, a także czy są zgodne z konstytucją.

Oświadczenie Austrii

Austria zawsze starała się wnieść wkład w rozporządzenie o ochronie danych, które respektuje prawa podstawowe, a jednocześnie uwzględnia interesy przedsiębiorców. W przeszłości możliwe było znalezienie odpowiednich rozwiązań wielu kwestii. Jednak mimo intensywnych i ekstensywnych wysiłków ze strony prezydencji i Austrii, niektóre istotne kwestie pozostają nierozwiązane (zob. poprzednie oświadczenia Austrii w dok. 1384/15 i 5455/16 ADD 1 REV 1). Ogólnie rzecz biorąc, Austria z żalem stwierdza, że nie jest w stanie zaaprobować ostatecznego kompromisowego tekstu w formie, w jakiej został zaproponowany.

Poziom ochrony danych na mocy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych jest w niektórych aspektach niższy niż ten przewidziany w obowiązującej dyrektywie 95/46/WE o ochronie danych i w jej transpozycji do krajowych przepisów o ochronie danych. Nie jest możliwe „zrekompensowanie” tych braków w prawie UE przez przepisy krajowe ze względu na to, że planowaną formą aktu prawnego jest rozporządzenie. Dotyczy to przede wszystkim następujących kwestii:

- Aktywność prywatna w mediach społecznościowych nie jest objęta zakresem ochrony zapewnianej przez rozporządzenie („odstępstwo dotyczące działalności domowej”; motyw 18 i art. 2 ust. 2 lit. c)

Nie udało się w sposób zadowalający rozwiązać podstawowego problemu polegającego na tym, że wykorzystywanie danych do celów prywatnych może również naruszać i łamać podstawowe prawa innych osób.

- Rozporządzenie odbiega od obecnego poziomu ochrony danych w Austrii w sektorze prywatnym: usuwa wymóg udowodnienia, że interesy administratora są nadrzędne wobec interesów w zakresie zachowania tajemnicy osoby, której dane dotyczą (art. 6 ust. 1 lit. f))

Podczas negocjacji Austria wielokrotnie podkreślała, że nie może zaakceptować brzmienia i interpretacji sformułowania „prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora”. Naszym zdaniem sam fakt istnienia prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora – bez konieczności zestawienia tych interesów z interesami w zakresie zachowania tajemnicy osoby, której dane dotyczą – nie może uzasadniać przetwarzania danych.

Aktualny zamiar nadania tym interesom równej wartości promuje jednak takie postępowanie w praktyce. Stawia to w niekorzystnej sytuacji osoby, których dane dotyczą, gdyż na nie nakłada obowiązek udowodnienia nadrzędnych interesów i ogólnie powoduje niepewność prawa. Powinno się zatem dążyć do zapewnienia, by w przypadku, gdy naruszenie praw podstawowych miałyby być dopuszczalne, interesy administratora w odniesieniu do przetwarzania musiałyby mieć wyraźnie wyższą wagę niż interesy w zakresie zachowania tajemnicy osoby, której dane dotyczą. Obecnie proponowany system, który jest nadal ukierunkowany wyłącznie na istnienie prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora, a te nie muszą ponadto być nadrzędne wobec interesów osoby, której dane dotyczą, doprowadzi do obniżenia poziomu ochrony, zważywszy na bezpośrednie stosowanie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w związku z czym jest on dla Austrii nie do przyjęcia.

- Obchodzenie zasady ograniczenia celu poprzez niejasne przepisy dotyczące możliwości dalszego przetwarzania danych do celów „zgodnych z celem, w którym dane osobowe zostały pierwotnie zebrane”

Naszym zdaniem podstawowy problem tego przepisu polega na tym, że możliwość odwołania się do „argumentu zgodności” ma mieć nie tylko administrator, który pierwszy gromadzi dane („ten sam administrator”), ale również każdy inny administrator w (potencjalnie nieskończonym) łańcuchu przetwarzania.

– Możliwość ograniczenia przez państwo członkowskie lub UE ogólnych zasad przepisów o ochronie danych, takich jak uczciwość, zgodność z prawem lub proporcjonalność

Art. 23 określa warunki, zgodnie z którymi prawodawca Unii lub prawo państwa członkowskiego mogą ograniczyć stosowanie niektórych praw i obowiązków wynikających z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. W obecnym dokumencie istnieje raczej mało precyzyjne odniesienie do art. 5 (zasady ogólne), przez co możliwe są także wyjątki od tych zasad. Naszym zdaniem ogólne zasady ochrony danych muszą mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach objętych zakresem ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, tak by żadne wyjątki nie były możliwe. Zasady ogólne obejmują takie zasady, jak „uczciwość”, „zgodność z prawem” lub „proporcjonalność”. Ponieważ stoimy na stanowisku, że ograniczanie podstawowych zasad nie powinno być możliwe, sformułowanie to uznajemy za nie do przyjęcia.

– Możliwość przekazywania danych osobowych na podstawie prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora

Odstępstwo określone w art. 49 ust. 1 umożliwiające przekazywanie danych do państwa trzeciego jedynie na podstawie nadrzędnych prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora jest również dla Austrii nie do przyjęcia. W rzeczywistości przepis ten pozostawia decyzję o przekazywaniu danych do państwa trzeciego w dużej mierze w gestii administratora, bez żadnej uprzedniej interwencji ze strony organu nadzorczego. Co za tym idzie, fakt, że administrator może mieć interes w przekazaniu danych za granicę nie powinien stanowić właściwej podstawy prawnej przekazania.

Chociaż zakres tego odstępstwa został zmniejszony niedawno nałożonymi nań dodatkowymi ograniczeniami (obowiązek informowania organów nadzorczych, ograniczenie do indywidualnych przypadków, zastosowanie wyłącznie do ograniczonej liczby osób, których dane dotyczą, itp.), jest on nadal niejednoznaczny.

– Możliwość wniesienia skargi do organu nadzorczego przy jednoczesnym wszczęciu w tej sprawie postępowania sądowego

Z jednej strony ma istnieć możliwość wniesienia skargi do organu nadzorczego (na mocy przepisów prawa administracyjnego), a jednocześnie wszczęcia postępowania sądowego w tej samej sprawie. Naszym zdaniem zaproponowane podejście dwutorowe stwarza wiele problemów, na przykład w odniesieniu do powagi rzeczy osądzonej. Nie można jeszcze oszacować całkowitych praktycznych skutków tego przepisu.

3459. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. ROLNICTWA I RYBOŁÓWSTWA), które odbyło się w Luksemburgu w dniu 11 kwietnia 2016 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIKI GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/791 z dnia 11 maja 2016 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy dotyczącej dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka w placówkach oświatowych Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 1-10	Dok. 75/15.	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem następujących państw, które głosowały przeciw: HU, NL oraz jednego państwa, które wstrzymało się od głosu: UK.

Oświadczenie Komisji

Jeśli chodzi o art. 23 ust. 3 akapit pierwszy kompromisowego tekstu zmieniającego wspólną organizację rynków rolnych w zakresie, w jakim dotyczy on programu dla szkół, Komisja potwierdza, że państwa członkowskie – przy ustalaniu priorytetów w dystrybucji produktów – nie są zobowiązane do przestrzegania minimalnych wielkości udziału i wartości procentowych w odniesieniu do produktów, o których mowa w tym akapicie.

Oświadczenie Węgier

Na Węgrzech oba programy „Owoce i warzywa w szkole” oraz „Mleko w szkole” są bardzo popularne i dzięki obecnie obowiązującym przepisom zostały w ostatnich latach znacząco rozwinięte.

Podczas negocjacji w sprawie połączenia obu programów Węgry poparły wykorzystanie kryterium historycznego przy ustalaniu orientacyjnych przydziałów środków dla obydwu programów w celu zagwarantowania spełnienia europejskich celów wspomnianych programów i efektywnego wykorzystania zasobów finansowych.

Zmiana rozporządzenia Rady (UE) nr 1370/2013 dokonuje podziału zasobów finansowych pomiędzy państwa członkowskie zasadniczo na podstawie liczby dzieci w wieku od 6 do 10 lat oraz z uwzględnieniem różnic w rozwoju regionalnym. Jedynie w programie „Mleko w szkole” pojawia się, jako trzecie kryterium, aspekt historycznego wykorzystania.

Węgry przypominają w związku z tym o znaczeniu stosowania historycznego wykorzystania zasobów jako kryterium przy ustalaniu orientacyjnych przydziałów środków, a w szczególności przy ustalaniu ostatecznych przydziałów finansowych dla państw członkowskich w ramach obu programów.

Oświadczenie Litwy

Litwa potwierdza swoje konsekwentne stanowisko i uważa, że przepisy budżetowe, a w tym konkretnym przypadku zatwierdzenie budżetu programu pomocy, przesunięcia między grupami produktów oraz kryteria podziału pomocy między państwami członkowskimi, powinny zostać przyjęte przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Ponadto jest zdania, że połączenie tych dwóch programów nie wnosi żadnej wartości dodanej z punktu widzenia ich skuteczności, uproszczenia i zmniejszenia obciążenia administracyjnego, gdyż programy te mają odmienny charakter, początkowe cele, produkty i kanały dystrybucji. Stwierdzamy również, że oba programy można by z powodzeniem kontynuować na mocy obowiązujących przepisów.

Jednakże Litwa zgodziła się z ogólnym kompromisem, który został osiągnięty w dniu 16 grudnia 2015 r., aby zapewnić ciągłość obecnych programów i sprawną realizację głównych celów tych programów.

Litwa podkreśla jednak, że wykorzystywanie art. 43 ust. 2 TFUE nie powinno stać się precedensem i powszechną praktyką przy przyjmowaniu w przyszłości środków dotyczących ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych.

Oświadczenie Niemiec, popierane przez Austrię, Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Polskę i Słowenię

Zgoda wyżej wymienionych delegacji na osiągnięty ogólny kompromis nie ma wpływu na trwające postępowanie w sprawie C-113/14.

Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczące ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów (art. 43 ust. 3 TFUE). Ustanawianie takich przepisów jest zatem wyłączną odpowiedzialnością Rady.

Zgodnie z ostatnimi ustaleniami Trybunału Sprawiedliwości (C-124/13, C-125/13) art. 43 ust. 3 TFUE może obejmować środki, które nie są ograniczone do ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów, pod warunkiem że nie wiążą się z podjęciem mającej polityczny charakter decyzji zarezerwowanej dla unijnego prawodawcy.

Wyżej wymienione delegacje z zadowoleniem przyjmują zatem fakt, że zgodnie z ogólnym kompromisem – jak postulowały wyżej wspomniane delegacje – orientacyjny rozdział pomocy między państwa członkowskie opiera się obecnie na art. 43 ust. 3 TFUE.

Wyżej wymienione delegacje uważają jednak, że art. 43 ust. 3 TFUE zasadniczo jest również właściwszą podstawą prawną przepisów dotyczących przekazywania środków finansowych z jednego sektora do drugiego. Wyżej wymienione delegacje odnotowują jednak, że istnieją rozbieżne opinie na ten temat.

Wyżej wymienione delegacje niniejszym oświadczają, że w odniesieniu do projektów legislacyjnych dotyczących wspólnej polityki rolnej, i w związku z tym w odniesieniu do poszczególnych środków ujętych w wyżej wymienionych wnioskach, należy dokonywać rozróżnienia między wspomnianymi podstawami prawnymi (art. 43 ust. 2 i art. 43 ust. 3 TFUE).

Wyżej wymienione delegacje wzywają zatem Radę i Parlament Europejski do dopilnowania, by w odniesieniu do wszystkich przyszłych projektów legislacyjnych wybór art. 43 ust. 2 lub art. 43 ust. 3 jako podstawy prawnej był poddawany szczegółowej i zróżnicowanej analizie.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/580 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych dla Republiki Tunezyjskiej Dz.U. L 102 z 18.4.2016, s. 1-4.	Dok. 4/16.	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu.
Oświadczenie Grecji i Włoch Co się tyczy nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych dla Republiki Tunezyjskiej, Grecja i Włochy należycie uwzględniają szersze polityczne i społeczno-gospodarcze aspekty unijnego wsparcia dla Tunezji. Grecja i Włochy są jednak poważnie zaniepokojone brakiem niezbędnych konsultacji, które powinny być zostać wcześniej przeprowadzone, okresem obowiązywania środków, uchynieniem sprawnie działającego comiesięcznego przydziału powyższych przywożonych towarów oraz faktem nieprzeprowadzenia oceny <i>ex ante</i> skutków dla europejskiego sektora oliwy. Należy też podkreślić, że sektor rolny jest podstawą gospodarki w Grecji i we Włoszech. Dlatego też, przyznając ustępstwa swoim partnerom handlowym, UE powinna się kierować zasadą wyważonego i proporcjonalnego podejścia do różnych sektorów unijnej gospodarki. Ustępstwo to nie powinno stanowić precedensu na przyszłość.			
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 58-78.	Dok. 24/15.	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu.
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/793 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie unikania w Unii Europejskiej przekierowania handlu niektórymi podstawowymi lekami Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 39-52.	Dok. 5/16.	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu.
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Rozporządzenie Rady (UE) 2016/795 z dnia 11 kwietnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1370/2013 określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 115-119.		Dok. 15436/15.	

**Oświadczenie Niemiec, popierane przez Austrię, Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Polskę i Słowenię⁽¹⁾
dotyczące ogólnych negocjacji w odniesieniu do:**

- **wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych (pierwsze czytanie)**
- **wniosku w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1370/2013 określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynku produktów rolnych**

Zgoda wyżej wymienionych delegacji na osiągnięty ogólny kompromis nie ma wpływu na trwające postępowanie w sprawie C-113/14.

Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczące ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów (art. 43 ust. 3 TFUE). Ustanawianie takich przepisów jest zatem wyłączną odpowiedzialnością Rady.

Zgodnie z ostatnimi ustaleniami Trybunału Sprawiedliwości (C-124/13, C-125/13) art. 43 ust. 3 TFUE może obejmować środki, które nie są ograniczone do ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów, pod warunkiem że nie wiążą się z podjęciem mającej polityczny charakter decyzji zarezerwowanej dla unijnego prawodawcy.

Wyżej wymienione delegacje z zadowoleniem przyjmują zatem fakt, że zgodnie z ogólnym kompromisem – jak postulowały wyżej wspomniane delegacje – orientacyjny rozdział pomocy między państwa członkowskie opiera się obecnie na art. 43 ust. 3 TFUE.

Wyżej wymienione delegacje uważają jednak, że art. 43 ust. 3 TFUE zasadniczo jest również właściwszą podstawą prawną przepisów dotyczących przekazywania środków finansowych z jednego sektora do drugiego. Wyżej wymienione delegacje odnotowują jednak, że istnieją rozbieżne opinie na ten temat.

Wyżej wymienione delegacje niniejszym oświadczają, że w odniesieniu do projektów legislacyjnych dotyczących wspólnej polityki rolnej, i w związku z tym w odniesieniu do poszczególnych środków ujętych w wyżej wymienionych wnioskach, należy dokonywać rozróżnienia między wspomnianymi podstawami prawnymi (art. 43 ust. 2 i art. 43 ust. 3 TFUE).

Wyżej wymienione delegacje wzywają zatem Radę i Parlament Europejski do dopilnowania, by w odniesieniu do wszystkich przyszłych projektów legislacyjnych wybór art. 43 ust. 2 lub art. 43 ust. 3 jako podstawy prawnej był poddawany szczegółowej i zróżnicowanej analizie.

⁽¹⁾ Delegacja Niderlandów popiera te elementy niniejszego oświadczenia, które odnoszą się do kwestii podstawy prawnej.

Oświadczenie Węgier

dotyczące wniosków w sprawie połączenia programu „Owoce i warzywa w szkole” i programu „Mleko w szkole”

Na Węgrzech oba programy „Owoce i warzywa w szkole” oraz „Mleko w szkole” są bardzo popularne i dzięki obecnie obowiązującym przepisom zostały w ostatnich latach znacząco rozwinięte.

Podczas negocjacji w sprawie połączenia obu programów Węgry poparły wykorzystanie kryterium historycznego przy ustalaniu orientacyjnych przydziałów środków dla obydwu programów w celu zagwarantowania spełnienia europejskich celów wspomnianych programów i efektywnego wykorzystania zasobów finansowych.

Zmiana rozporządzenia Rady (UE) nr 1370/2013 dokonuje podziału zasobów finansowych pomiędzy państwa członkowskie zasadniczo na podstawie liczby dzieci w wieku od 6 do 10 lat oraz z uwzględnieniem różnic w rozwoju regionalnym. Jedynie w programie »Mleko w szkole« pojawia się, jako trzecie kryterium, aspekt historycznego wykorzystania.

Węgry przypominają w związku z tym o znaczeniu stosowania historycznego wykorzystania zasobów jako kryterium przy ustalaniu orientacyjnych przydziałów środków, a w szczególności przy ustalaniu ostatecznych przydziałów finansowych dla państw członkowskich w ramach obu programów.

Oświadczenie Litwy

w odniesieniu do:

- wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do programu pomocy na rzecz dostarczania owoców i warzyw, bananów oraz mleka do placówek oświatowych
- wniosku w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1370/2013 określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynku produktów rolnych

Litwa potwierdza swoje konsekwentne stanowisko i uważa, że przepisy budżetowe, a w tym konkretnym przypadku zatwierdzenie budżetu programu pomocy, przesunięcia między grupami produktów oraz kryteria podziału pomocy między państwami członkowskimi, powinny zostać przyjęte przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Ponadto jest zdania, że połączenie tych dwóch programów nie wnosi żadnej wartości dodanej z punktu widzenia ich skuteczności, uproszczenia i zmniejszenia obciążenia administracyjnego, gdyż programy te mają odmienny charakter, początkowe cele, produkty i kanały dystrybucji. Stwierdzamy również, że oba programy można by z powodzeniem kontynuować na mocy obowiązujących przepisów.

Jednakże Litwa zgodziła się z ogólnym kompromisem, który został osiągnięty w dniu 16 grudnia 2015 r., aby zapewnić ciągłość obecnych programów i sprawną realizację głównych celów tych programów.

Litwa podkreśla jednak, że wykorzystywanie art. 43 ust. 2 TFUE nie powinno stać się precedensem i powszechną praktyką przy przyjmowaniu w przyszłości środków dotyczących ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych.

Decyzja Rady upoważniająca Komisję do otwarcia w imieniu Unii Europejskiej negocjacji dotyczących odnowienia Protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów pomiędzy Unią Europejską a Republiką Mauritiusu

Dok. 6731/16.

Oświadczenie nr 1 Komisji

Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do podjęcia rokowań musiała wskazywać materialną podstawę prawną.

Oświadczenie nr 2 Komisji

W związku z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa Komisja w pełni uznaje znaczenie zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza i w konsekwencji – potrzeby zapewnienia właściwej realizacji koncepcji nadwyżki, zgodnie z art. 62 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), zwłaszcza gdy umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i powiązane protokoły regulują dostęp unijnej floty zewnętrznej do zasobów rozmieszczonych w wodach kraju partnerskiego.

Jednak biorąc pod uwagę art. 64 UNCLOS i art. 31 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, Komisja uważa, że koncepcja nadwyżki ma w mniejszym stopniu zastosowanie do działalności połowowej eksploatującej gatunki daleko migrujące, gdy cele i środki zarządzania (zasady priorytetowego dostępu; ograniczenia połowu, zdolności lub nakładu; a także klucze podziału – w stosownych przypadkach) muszą być przede wszystkim ustalone na szczeblu regionalnym lub subregionalnym przez umawiające się strony odpowiednich regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem przy należytych uwzględnieniu właściwych opinii naukowych.

Zalecenie dotyczące DECYZJI RADY upoważniającej do podjęcia rokowań dotyczących umowy międzynarodowej w sprawie zapobiegania nieuregulowanym połowom na morzu pełnym w środkowej części Oceanu Arktycznego

Dok. 7422/16.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo w pełni popiera założenia i cele proponowanej umowy międzynarodowej, aby zapobiec nieuregulowanym połowom dalekomorskim w środkowej części Oceanu Arktycznego. Zjednoczone Królestwo stwierdza, że decyzja Rady i wytyczne negocjacyjne przewidują prowadzenie przez Komisję negocjacji w sprawie takiej umowy w imieniu Unii Europejskiej i w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii, w szczególności kwestii objętych zarządzaniem rybołówstwem w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, i nie mają wpływu na podział kompetencji między UE a jej państwami członkowskimi.

Oświadczenie Komisji

Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do podjęcia rokowań musiała wskazywać materialną podstawę prawną.

Decyzja Rady upoważniająca Rzeczpospolitą Polską, w interesie Unii Europejskiej, do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zmian do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami mintaja w centralnej części Morza Beringa, co umożliwi regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia Europejska, stanie się stroną konwencji

Dok. 7277/16.

Oświadczenie Komisji	
Komisja nie uważa, by decyzja Rady upoważniająca do podjęcia rokowań musiała wskazywać materialną podstawę prawną.	
Decyzja Rady (UE) 2016/590 z dnia 11 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 1–2	Dok. 7106/16.
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/618 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Szwecji – EGF/2015/009 SE/Volvo Trucks) Dz.U. L 105 z 21.4.2016, s. 20-21	Dok. 6580/16.
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/619 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EGF/2016/000 TA 2016 – pomoc techniczna z inicjatywy Komisji) Dz.U. L 105 z 21.4.2016, s. 22-23	Dok. 6581/16.
Decyzja Rady (UE) 2016/581 z dnia 11 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Wschodnią Republiką Urugwaju na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Chorwacji w związku z jej przystąpieniem do Unii Europejskiej Dz.U. L 101 z 16.4.2016, s. 1–2	Dok. 6869/16.
Decyzja Rady (UE) 2016/630 z dnia 11 kwietnia 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji ustanowionego na mocy Umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską w odniesieniu do zalecenia dotyczącego wniosków o readmisję wymagających zorganizowania rozmowy Dz.U. L 110 z 26.4.2016, s. 1-3	Dok. 7081/16.

Decyzja Rady upoważniająca do podjęcia negocjacji z Jordańskim Królestwem Haszymidzkim w sprawie umowy pomiędzy Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim o readmisji	Dok. 6963/16.
Decyzja Rady upoważniająca do podjęcia negocjacji z Jordańskim Królestwem Haszymidzkim dotyczących umowy pomiędzy Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim w sprawie ułatwienia wydawania wiz krótkoterminowych	Dok. 7072/16.
Decyzja Rady (WPZiB) 2016/564 z dnia 11 kwietnia 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 96 z 12.4.2016, s. 38-40	Dok. 6787/16.
Rozporządzenie Rady (UE) 2016/555 z dnia 11 kwietnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 224/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 96 z 12.4.2016, s. 1-2	6921/1/16 REV 1
Decyzja Rady (WPZiB) 2016/565 z dnia 11 kwietnia 2016 r. zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie Dz.U. L 96 z 12.4.2016, s. 41-45	Dok. 7392/16.
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/556 z dnia 11 kwietnia 2016 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie Dz.U. L 96 z 12.4.2016, s. 3-7	Dok. 7393/16.

Przyjęcie aktów ustawodawczych po drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim (Strasburg, 11–14 kwietnia 2016 r.)			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIKI GŁOSOWANIA
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89-131	Dok. 16/16. (Dok. 7985/16)	nie dotyczy	nie dotyczy
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1-88	Dok. 17/16. (Dok. 7986/16)	nie dotyczy	nie dotyczy
Procedura pisemna zakończona w dniu 12 kwietnia 2016 r.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA		
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2016/573 z dnia 12 kwietnia 2016 r. dotycząca wykonania decyzji 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U. L 97 z 13.4.2016, s. 12-13	Dok. 7700/16.		

Procedura pisemna zakończona w dniu 15 kwietnia 2016 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie Rady (UE) 2016/591 z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 1370/2013 określającego środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych w odniesieniu do obowiązujących ograniczeń ilościowych na zakup masła i odtłuszczonego mleka w proszku Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 3-4	Dok. 7801/16.
3460. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY ZAGRANICZNE), które odbyło się w Luksemburgu w dniach 18 i 19 kwietnia 2016 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (WPZiB) 2016/597 z dnia 18 kwietnia 2016 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 29-33	Dok. 6929/16.
Decyzja Rady (WPZiB) 2016/596 z dnia 18 kwietnia 2016 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 24-28	Dok. 6927/16.
Decyzja Rady (WPZiB) 2016/608 z dnia 18 kwietnia 2016 r. dotycząca przyjęcia na pobyt czasowy niektórych Palestyńczyków przez państwa członkowskie Unii Europejskiej Dz.U. L 104 z 29.4.2016, s. 18–18	Dok. 7173/16.
Konkluzje Rady w sprawie platformy wsparcia misji	Dok. 7709/16.

Decyzja Rady (WPZiB) 2016/609 z dnia 18 kwietnia 2016 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu Dz.U. L 104 z 20.4.2016, s. 19-20		Dok. 7625/16.	
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/603 z dnia 18 kwietnia 2016 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu Dz.U. L 104 z 20.4.2016, s. 8-9		Dok. 7627/16.	
Decyzja Rady (WPZiB) 2016/610 z dnia 19 kwietnia 2016 r. w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Republice Środkowoafrykańskiej (EUTM RCA) Dz.U. L 104 z 20.4.2016, s. 21-26		Dok. 6951/16.	
Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Republiką Środkowoafrykańską dotyczących porozumienia w sprawie statusu szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej		Dok. 7294/16.	
Konkluzje Rady w sprawie Libii		Dok. 7990/16.	
Konkluzje Rady w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym		Dok. 7857/16.	
3461. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH), które odbyło się w Luksemburgu w dniu 21 kwietnia 2016 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIKI GŁOSOWANIA
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1-20.	Dok. 2/16.	Większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem państw nieuczestniczących: Dania, Irlandia, Zjednoczone Królestwo

Oświadczenie Włoch

Włochy z zadowoleniem odnotowują przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym i uznają to za kolejny krok na drodze do finalizacji planu działania w zakresie praw procesowych przysługujących osobom podejrzanym i oskarżonym, przyjętego przez Radę w 2009 r.

Włochy podtrzymują swoje obawy dotyczące poziomu ochrony przyznanej na mocy tego instrumentu dzieciom biorącym udział w postępowaniu karnym, zważywszy na szczególną sytuację takich dzieci spowodowaną ich bezbronnością oraz na wielkie znaczenie zagrożonych praw. Ta szczególna sytuacja dzieci, jak również zasady wynikające z Karty praw podstawowych UE, europejskiej konwencji praw człowieka i orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, powinny stanowić podstawę interpretacji przepisów zawartych w przedmiotowym instrumencie. Wdrażając tę dyrektywę, Włochy nadal będą się kierować wysokimi poziomami ochrony, jakie ich krajowy system prawny już zapewnia dzieciom w postępowaniu karnym.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/792 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych oraz wskaźnika cen nieruchomości mieszkalnych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 (Tekst mający znaczenie dla EOG)
Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 11-38.

Dok. 1/16.

Większość
kwalifikowana

Wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem
jednego państwa, które
wstrzymało się od głosu:
AT.

Oświadczenie Austrii

Austria zakłada, że z art. 5 ust. 6 rozporządzenia w sprawie zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych wynikają następujące przesłanki dla państw członkowskich: Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mogą na mocy art. 5 ust. 4 ustanowić odpowiedni przepis dotyczący aspektów metody gromadzenia danych, np. określając wymagany poziom szczegółowości, poziom agregacji i częstotliwość przekazywania danych. W odniesieniu do celu, jakim jest unikanie nakładania na przedsiębiorstwa dodatkowych obciążeń w związku z tą nową formą przekazywania danych zgodnie z art. 5 ust. 44 (motyw 20 – według przedstawionego przez Komisję uzasadnienia nie jest wymagana ocena skutków regulacji!), należy zakładać, że wystarczy, by jednostki statystyczne (przedsiębiorstwa), na wniosek organów krajowych (podobnie jak przy istniejącej metodzie gromadzenia danych), przysyłały tym organom odnośne dane zagregowane – jeżeli jest taka możliwość, to w formie elektronicznej – raz w miesiącu i by państwa członkowskie miały możliwość zwolnienia MŚP z tego obowiązku sprawozdawczego zgodnie z inicjatywami europejskimi (np. w sprawie lepszego stanowienia prawa lub Small Business Act).

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132-149	Dok. 71/15.	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem jednego państwa nieuczestniczącego: DK.
Oświadczenie Rady Art. 2 dyrektywy w sprawie danych PNR umożliwia państwom członkowskim, które sobie tego życzą, stosowanie tej dyrektywy do lotów wewnątrzunijnych – na zasadzie dobrowolności i po powiadomieniu Komisji. Biorąc pod uwagę obecną sytuację w zakresie bezpieczeństwa w Europie, państwa członkowskie oświadczają, że przed upływem terminu transpozycji przewidzianego w art. 18 będą w pełni korzystać z możliwości przewidzianej w art. 2 na warunkach określonych w dyrektywie. Państwa członkowskie oświadczają, że zgodnie z życzeniem Parlamentu zobowiązują się rozszerzyć w ramach swojego prawa krajowego gromadzenie danych PNR na przewoźników innych niż przewoźnicy lotniczy, takich jak biura podróży i organizatorzy turystyki świadczący usługi związane z podróżowaniem, w tym rezerwację lotów, w związku z którymi gromadzą i przetwarzają dane PNR.			
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja wykonawcza Rady zatwierdzająca zawarcie przez Eurojust porozumienia o współpracy między Eurojustem a Czarnogorą		Dok. 11596/15.	
Decyzja wykonawcza Rady zatwierdzająca zawarcie przez Eurojust porozumienia o współpracy między Eurojustem a Ukrainą		Dok. 11592/15.	
Decyzja wykonawcza Rady zatwierdzająca zawarcie przez Europejski Urząd Policji (Europol) Porozumienia o współpracy strategicznej między Federacyjną Republiką Brazylii a Europolem		13980/1/15 REV 1	

Konkluzje Rady w sprawie zbliżenia praktyk w zakresie decyzji azylowych	Dok. 7255/16.
Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa Zjednoczone Królestwo popiera rolę EASO polegającą na wspieraniu współpracy praktycznej i rozwijania zdolności, a zatem w pełni popiera rolę EASO w ułatwianiu tworzenia informacji o krajach pochodzenia, co ma wesprzeć zasoby informacji państw członkowskich o krajach pochodzenia. Zjednoczone Królestwo stwierdza, że konkluzje odzwierciedlają fakt, iż EASO odgrywa swoją rolę w pełnym poszanowaniu granic pomiędzy, z jednej strony, badaniem i wytwarzaniem informacji o krajach pochodzenia, a z drugiej strony, dalszymi wnioskami dotyczącymi polityki, które pozostają w gestii państw członkowskich.	
Decyzja Rady (UE) 2016/828 z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek Dz.U. L 140 z 27.5.2016, s. 1–2	Dok. 13445/15.
Decyzja Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz tymczasowego stosowania Protokołu do Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	Dok. 7729/16.

Protokół do Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	Dok. 7730/16.
Decyzja Rady (UE) 2016/837 z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2014–2021, Umowy między Królestwem Norwegii a Unią Europejską w sprawie Norweskiego Mechanizmu Finansowego na lata 2014–2021, Protokołu dodatkowego do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii oraz Protokołu dodatkowego do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Islandią Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 1–2	Dok. 6661/16.
Oświadczenie Republiki Czeskiej i Bułgarii W sprawie stosowania klucza ustanowionego dla Funduszu Spójności w odniesieniu do Mechanizmu Finansowego EOG na lata 2014–2021 i Norweskiego Mechanizmu Finansowego na lata 2014–2021 Republika Czeska docenia pozytywny wynik negocjacji w sprawie Mechanizmu Finansowego EOG na lata 2014–2021 i Norweskiego Mechanizmu Finansowego na lata 2014–2021 i z zadowoleniem przyjmuje ostateczny kompromis. Niemniej jednak Republika Czeska przypomina, że od początku negocjacji w sprawie przedmiotowego mechanizmu popierała stosowanie obecnego klucza ustanowionego dla Funduszu Spójności w celu obliczenia przydziałów dla wszystkich kwalifikujących się państw członkowskich. Podkreślamy, iż mimo że – w duchu kompromisu – Republika Czeska poparła ostateczny wynik negocjacji, to ubolewamy, że ostateczne obliczenie przydziałów nie jest w pełni zgodne ze wspomnianym powyżej kluczem. W świetle powyższego Republika Czeska wzywa ESDZ i Komisję do zastosowania sprawdzonego, sprawiedliwego i systemowego klucza ustanowionego dla Funduszu Spójności podczas przyszłych negocjacji dotyczących obu tych mechanizmów finansowych po roku 2021, w celu zapewnienia przejrzystości podziału środków przedmiotowych mechanizmów finansowych i ułatwienia przyszłych negocjacji.	

Umowa między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie Mechanizmu Finansowego EOG na lata 2014–2021 Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 3-10	Dok. 6956/16.
Umowa między Królestwem Norwegii a Unią Europejską w sprawie Norweskiego Mechanizmu Finansowego na lata 2014–2021 Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 11-17	Dok. 6957/16.
Protokół dodatkowy do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 22-25	Dok. 6960/16.
Protokół dodatkowy do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 18-21	Dok. 6959/16.
Projekt konkluzji Rady w sprawie sprawozdania specjalnego Trybunału Obrachunkowego nr 23/2015 pt. „Jakość wód w dorzeczu Dunaju – poczyniono postępy we wdrażaniu ramowej dyrektywy wodnej, lecz konieczne jest podjęcie dalszych działań”	Dok. 7144/16.
Decyzja Rady (UE) 2016/769 z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych Dz.U. L 127 z 18.5.2016, s. 21-31	Dok. 8651/15.
Decyzja Rady (UE) 2016/768 z dnia 21 kwietnia 2016 r. w sprawie przyjęcia zmian do Protokołu z 1998 r. do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczącego metali ciężkich Dz.U. L 127 z 18.5.2016, s. 8-20	Dok. 8648/15.

Decyzja Rady (WPZiB) 2016/627 z dnia 21 kwietnia 2016 r. zmieniająca decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Mjanmie/Birmie Dz.U. L 106 z 22.4.2016, s. 23-23	Dok. 7395/16.		
Decyzja Rady (WPZiB) 2016/628 z dnia 21 kwietnia 2016 r. aktualizująca i zmieniająca wykaz osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu oraz zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/2430 Dz.U. L 106 z 22.4.2016, s. 24-25	Dok. 7770/16.		
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2016/620 z dnia 21 kwietnia 2016 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2425 Dz.U. L 106 z 22.4.2016, s. 1-3	Dok. 7777/16.		
Przyjęcie aktów ustawodawczych po drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim (Strasburg, 27–28 kwietnia 2016 r.)			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIKI GŁOSOWANIA
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/796 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Kolejowej Unii Europejskiej i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 881/2004 (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 1-43	Dok. 10/16. (Dok. 8517/16)	nie dotyczy	nie dotyczy
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 44-101	Dok. 11/16. (Dok. 8519/16)	nie dotyczy	nie dotyczy
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 102-149	Dok. 12/16. (Dok. 8520/16)	nie dotyczy	nie dotyczy

Procedura pisemna zakończona w dniu 28 kwietnia 2016 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian przedmiotowej Konwencji	Dok. 7633/16.
Procedury pisemne zakończone w dniu 29 kwietnia 2016 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Rozporządzenie Rady (UE) 2016/682 z dnia 29 kwietnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U. L 117 z 3.5.2016, s. 1-27	Dok. 6942/16.
Decyzja Rady (UE) 2016/776 z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy Dz.U. L 131 z 20.5.2016, s. 1–2	Dok. 7591/16. Tryb głosowania: Jednomyślność Głosowanie: Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem.

Oświadczenie Komisji

W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie rybołówstwa w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE.

W związku z decyzją dotyczącą podpisania i zawarcia nowej Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka i Protokołu wykonawczego do tej umowy Komisja wyraża ubolewanie z powodu wprowadzonej przez Radę zmiany podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 5, art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 7 TFUE na art. 43 (bez wymieniania ustępu) w związku z art. 218 ust. 5, art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 7 TFUE, i dlatego podtrzymuje swój pierwotny wniosek.

Umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka
Dz.U. L 131 z 20.5.2016, s. 3-33

Dok. 7594/16.

Rozporządzenie Rady (UE) 2016/777 z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie podziału uprawnień do połowów na mocy Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a rządem Wysp Cooka
Dz.U. L 131 z 20.5.2016, s. 39-40

Dok. 7593/16.